

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Poz. 206 Nr 235 — z dnia 4.6.1951 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o nadzór nad wykonaniem inwestycyjnych robót budowlanych i montażowych.

Poz. 207 Nr 286 — z dnia 12.7.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji armatury przemysłowej.

Poz. 208 Nr 276 — z dnia 12.7.1951 r. w sprawie kontroli gospodarki paliwami stałymi (węgla i koku) w zakładach przemysłowych.

Poz. 209 Nr 294 — z dnia 12.7.1951 r. w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy tkanin lnianych i jutowych, przędzy lnianej i pakulanej, nici, szpagatów, worków i sienników, konfekcji lnianej.

Poz. 210 Nr 295 — z dnia 12.7.1951 r. w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy metali nieżelaznych w blokach, ich stopów oraz półfabrykatów z metali nieżelaznych i ich stopów.

Poz. 211 Nr 280 — z dnia 13.7.1951 r. zmieniające zarządzenie z dnia 1 marca 1951 r. w sprawie sezonowej premii za ciągłość i wydajność pracy pracowników, zatrudnionych przy pracach sezonowych.

Poz. 212 Nr 281 — z dnia 16.7.1951 r. w sprawie obowiązku opracowywania procesów technologicznych i przestrzegania dyscypliny technologicznej.

Poz. 213 Nr 284 — z dnia 16.7.1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania i norm pracy w państwowych biurach projektów.

Poz. 214 Nr 283 — z dnia 17.7.1951 r. w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych, hurtowych i składowych na 1951 r.

Poz. 215 Nr 289 — z dnia 25.7.1951 r. w sprawie trybu opracowania planu prac naukowo-badawczych na rok 1952.

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Poz. 216 Nr 8 — z dnia 13.7.1951 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów szkół zawodowych oraz szkół wyższych i zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 4 maja 1951 r. w sprawie wykonania tej ustawy.

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Poz. 216 Nr 8 — z dnia 13.7.1951 r. w sprawie stosowania sposobu przy wykorzystywaniu kwot przeznaczonych na współzawodnictwo, nagrody indywidualne oraz wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach w przedsiębiorstwach nie objętych działaniem ustawy o Funduszu Zakładowym.

PISMO OKÓLNE:

Poz. 218 — z dnia 16.7.1951 r. w sprawie odpraw kierowników komórek wynalazczości i przewodniczących komisji wynalazczości.

SPROSTOWANIE.

206.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 235 z dnia 4 czerwca 1951 r.

w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o nadzór nad wykonaniem inwestycyjnych robót budowlanych i montażowych.

W celu ujednoczenia trybu udzielania zamówień na nadzór nad wykonaniem robót budowlanych i montażowych zarządza się w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Miast i Osiedli, co następuje:

§ 1. 1. Inwestorzy realizujący plan inwestycyjny, a nie mogący we własnym zakresie wykonywać nadzoru nad wykonaniem robót budowlanych i montażowych, powinni zlecać wykonywanie tego nadzoru właściwym terytorialnie dyrekcjom budowy osiedli robotniczych, zawierając umowy według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Udzielenie zamówienia innym jednostkom może nastąpić tylko na warunkach określonych w przepisach o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa i niektórych kategorii osób prawnych.

§ 2. Strony mogą zamieszczać w zawieranych umowach postanowienia odmienne od ustalonych we wzorze, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia, tylko za zgodą władzy naczelnej, której podlegają i to w granicach obowiązujących przepisów.

§ 3. Dotychczas zawarte umowy o nadzór nad robotami budowlanymi i montażowymi powinny być dostosowane do wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia w ciągu dwóch tygodni od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 3 maja 1950 r. w sprawie trybu zlecenia nadzoru nad wykonaniem inwestycyjnych robót budowlanych (Biuletyn PKPG nr 9, poz. 121).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG.

Nr 235 z dnia 4 czerwca 1951 r.

Umowa o nadzór nad wykonaniem inwestycyjnych robót budowlanych (wiertniczych).

W dniu ..... 19 ..... roku pomiędzy ..... zwanym dalej „Zamawiającym“, reprezentowanym przez ..... działającego (ych) na podstawie ..... z jednej strony a Dyrekcją Budowy Osiedli Robotniczych w ..... Przedsiębiorstwo Państwowe, zwaną dalej „Dyrekcją“ i reprezentowaną przez 1) ..... Dyrektora Dyrekcji albo ..... działającego na podstawie pełnomocnictwa, wystawionego przez ..... dnia ..... 19 ..... r. za Nr i 2) ..... działającego na podstawie pełnomocnictwa, wystawionego przez ..... za Nr z dnia ..... 19 ..... r., obierającymi prawne miejsce zamieszkania dla skutków niniejszej umowy w przy ul. .... Nr ..... z drugiej strony, zawarta została umowa treści następującej:

§ 1. 1. Zamawiający powierza, a Dyrekcja przejmuje na siebie w granicach obowiązków inspektora nadzoru, ustalonych w instrukcji tymczasowej Nr 2/K, wydanej zarządzeniem Ministra Odbudowy z dnia 15 lutego 1949 r. (Dz. Urz. Min. Odbudowy z 1949 r. Nr 3, poz. 11 i Dz. Urz. Min. Budownictwa z 1950 r. Nr 16, poz. 189) oraz w instrukcji tymczasowej Nr 4/K, wydanej zarządzeniem Ministra Odbudowy z dnia 15 lutego 1949 r. (Dz. Urz. Min. Odbudowy Nr 3, poz. 13) czynności nadzorcze nad budową — rozbiórka ..... przy ul. .... Nr .....

Dyrekcja zawiadomi Zamawiającego oraz bank finansujący inwestycję, komu zostanie powierzona z ramienia Dyrekcji wykonanie czynności inspektora nadzoru. Środki finansowe na wykonanie zamówienia są przewidziane w planie inwestycyjnym ..... roku, część ..... dział ..... rozdział ..... § ..... tytuł ..... i będą uruchomione przez Bank ..... Oddział w .....

2. Przedstawiciele Dyrekcji oświadczają, że treść instrukcji, o których mowa w ust. 1, jest dokładnie znana Dyrekcji. Wszelkie zmiany oraz uzupełnienia zarządzeń i instrukcji, powołanych w umowie, obowiązują Zamawiającego i Dyrekcję.

§ 2. 1. Zamawiający zobowiązuje się dostarczyć Dyrekcji w terminie do dnia ..... odpis umowy (ów) z przedsiębiorstwem wykonawczym, notyfikowanej przez bank finansujący inwestycję, posiadaną dokumentację techniczną i prawną oraz zawiadomić przedsiębiorstwo wykonawcze o powierzeniu czynności nadzorczych Dyrekcji.

2. Brakującą dokumentację, a mianowicie:

- a) .....
- b) .....
- c) .....

Zamawiający zobowiązuje się dostarczyć w takich terminach, jakie są przewidziane w umowie z wykonawcą budowy z dnia ..... a mianowicie:

- ad a) do dnia .....
- ad b) do dnia .....
- ad c) do dnia .....

3. W razie niedostarczenia w umownych terminach przez Zamawiającego dokumentacji wymienionej w ust. 2, Dyrekcja może wezwać Zamawiającego do usunięcia powstałych braków w oznaczonych terminach, a po upływie tych terminów odstąpić od umowy. Zamawiającemu nie przysługuje z tego tytułu żadne odszkodowanie.

§ 3. 1. Należność za wykonywanie czynności, określonych w § 1 niniejszej umowy, ustala się w wysokości 1,5% od powiększonej o 12,5% wartości netto robót objętych rachunkami przejściowymi przedsiębiorstw wykonawczych z potrąceniem wartości netto robót objętych poprzednimi rachunkami przedsiębiorstw — jak również od wartości netto należności wynikającej z rachunku ostatecznego przedsiębiorstwa wykonawczego.

2. Zamawiający zobowiązany jest zlecać bankowi finansującemu inwestycję, przelanie należności Dyrekcji równocześnie z poleceniem pokrycia rachunku przejściowego bądź ostatecznego przedsiębiorstwa wykonawczego.

3. W przypadku, gdy bank pokrywa należność wynikającą z faktury przedsiębiorstwa wykonawczego bez zlecenia Zamawiającego, bank równocześnie odprowadzi z urzędu należność na rzecz Dyrekcji.

4. Zamawiający zobowiązuje się do nadsyłania Dyrekcji kopii otrzymanych przez siebie rachunków (ewent. poprawionych przez niego) przedsiębiorstw wykonawczych.

5. Wartość umowy określa się na kwotę zł ..... (słownie) .....

§ 4. Czynności Dyrekcji zostaną zakończone w dniu ostatecznego rozrachunku z przedsiębiorstwem wykonawczym.

§ 5. 1. W razie, gdyby termin ukończenia budowy nie został dotrzymany z winy Dyrekcji, odliczone jej będzie z wypłacanych należności tytułem kary umownej 0,03% za każdy dzień zwłoki od ogólnej kwoty, podlegającej wypłacie.

2. Odszkodowanie umowne w razie niewykonania umowy niniejszej przez Dyrekcję ustala się na 10% wartości niewykonanego świadczenia.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie uszczuplają w niczym uprawnień Zamawiającego dochodzenia wyższego odszkodowania na ogólnych zasadach prawa.

4. Dyrekcja nie odpowiada za zwłokę w budowie, wynikłą wskutek siły wyższej lub spowodowaną przez Zamawiającego albo przedsiębiorstwo wykonawcze.

5. W razie zwłoki w wykonaniu umowy przez Dyrekcję Zamawiający ma prawo odstąpić od umowy bez potrzeby udzielania dodatkowych terminów albo nie zwalniając go od obowiązku uiszczenia odszkodowania umownego za zwłokę wyznaczyć Dyrekcji nowy termin wykonania świadczenia lub też wykonać na jego koszt świadczenie zastępcze.

§ 6. 1. W przypadku przerwy w budowie, powstałej nie z winy Dyrekcji i trwającej dłużej niż 30 dni, Zamawiający wypłaca jej za cały czas przerwy w budowie wynagrodzenie, obliczone w stosunku do ogólnej należności Dyrekcji i okresu trwania budowy, objętej umową.

2. Postanowienia ust. 1 nie stosuje się, jeżeli przerwa w budowie nie spowodowała opóźnienia terminu ukończenia budowy, ustalonego w harmonogramie robót.

§ 7. 1. Dyrekcja przez wyznaczonego inspektora nadzoru ma prawo w granicach przyznaných środków finansowych zwiększenia robót kosztorysowych i zarządzenia robót dodatkowych do wysokości 5% kosztorysu umownego. Dalsze zwiększenia mogą nastąpić po uzyskaniu uprzednio zgody Zamawiającego i to tylko w ramach posiadanych kredytów.

2. Ponadto Dyrekcja przez wyznaczonego inspektora nadzoru może bez uprzedniej zgody Zamawiającego zarządzić wykonanie tylko takich robót ponadkosztorysowych lub dodatkowych, których potrzeba wynika z konieczności zabezpieczenia robót już wykonanych lub z technicznej konieczności zachowania całości robót.

§ 8. Prawa i obowiązki, wynikające z niniejszej umowy, nie mogą być przelewane na osoby trzecie.

§ 9. Wszelkie podatki i opłaty, związane z zawarciem niniejszej umowy, obciążają w całości Dyrekcję.

§ 10. Wszystkie warunki niniejszej umowy obowiązują układające się strony bez potrzeby osobnych wezwań i stawiania w zwłocę. Zmiany niniejszej umowy wymagają formy pisemnej.

§ 11. Umowa niniejsza zostaje spisana w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej z układających się stron. Kopię umowy Zamawiający prześle bankowi finansującemu inwestycję.

Podpis Zamawiającego

Podpis Dyrekcji

207.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 286 z dnia 12 lipca 1951 r.

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji armatury przemysłowej.

W celu zapewnienia racjonalnego zaopatrzenia i dystrybucji armatury przemysłowej, w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Ciężkiego oraz Przemysłu Drobniego i Rzemiosła zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Biuro Zbytu Urządzeń Technicznych (BZUT) ustala roczne zapotrzebowanie na armaturę przemysłową

oraz opracowuje projekt planu pokrycia tego zapotrzebowania.

2. BZUT uzgadnia projekt z właściwymi centralnymi zarządami (zarządami przemysłu) lub wojewódzkimi zarządami przemysłu terenowego, jako dostawcami i przedstawia Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego do zaakceptowania.

§ 2. Sprzedaż armatury przemysłowej dokonywana będzie przez:

- 1) zakłady wytwórcze,
- 2) Składnicę Armatury Przemysłowej.

§ 3. 1. BZUT przyjmuje zamówienia (w 2 egzemplarzach):

1) od wszystkich jednostek gospodarki uspołecznionej — na wszelką armaturę przemysłową z wyjątkiem armatury objętej wykazem stanowiącym załącznik do zarządzenia, zwanym dalej „wykazem“ i kieruje je z adnotacją, w którym kwartale dostawa powinna być dokonana, w celu realizacji do właściwych zakładów wytwórczych lub do Centrali Handlu Zagranicznego;

2) do Składnicy Armatury Przemysłowej — na armaturę objętą wykazem i kieruje je w celu realizacji do właściwych zakładów wytwórczych lub w przypadku realizacji zamówienia z dostaw importowych — do centrali handlu zagranicznego.

2. Dostawcy (zakłady wytwórcze lub centrale handlu zagranicznego) obowiązane są:

- 1) prowadzić dalszą korespondencję z bezpośrednim odbiorcą;
  - 2) potwierdzać zamówienia, dokonywać wysyłki i wystawiać faktury na bezpośrednich odbiorców;
  - 3) przysyłać kopie podstawowej korespondencji w sprawie zamówienia (potwierdzenie zamówienia, zmiana lub anulowanie zamówienia, odmowa przyjęcia zamówienia, dowód dostawy, faktura) do wiadomości BZUT.
3. W przypadku zamówień, o których mowa w ust. 1 pkt 2), do czynności wymienionych w ust. 2 obowiązana jest Składnica Armatury Przemysłowej.

§ 4. Składnica Armatury Przemysłowej przyjmuje zamówienia od wszystkich odbiorców na armaturę objętą wykazem.

§ 5. Składnica Armatury Przemysłowej obowiązana jest stosować tranzyt rozliczany w przypadku, gdy dostawa stanowi przesyłkę co najmniej półwagonową i może być wykonana przez jeden zakład wytwórczy.

§ 5. 1. Zamówienia na armaturę przemysłową należy składać w zależności od asortymentu do BZUT lub Składnicy Armatury Przemysłowej na 80 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. BZUT obowiązane jest najdalej w ciągu 14 dni przekazać zamówienie do realizacji zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 1) zawiadamiając o powyższym odbiorcą kopią pisma przewodniego.

3. Odbiorca w przypadku zamówienia wg modelu, wzoru lub rysunku powinien możliwie niezwłocznie (nie później jednak niż w ciągu 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia BZUT o przekazaniu zamówienia do realizacji) przesyłać do właściwego zakładu wytwórczego wspomniany model, wzór lub rysunek.

§ 7. BZUT ustali — w oparciu o analizę rysunku specyfikację ilościową i wartościową armatury przemysłowej, którą Składnica Armatury Przemysłowej powinna stale posiadać na składzie, w celu racjonalnego zaopatrzenia odbiorców.

§ 8. 1. Zamówienia na armaturę przemysłową złożone przez odbiorców w Biurze Sprzedaży Odlewów w latach 1947 — 1950, a nie wykonane do dnia 1 września 1951 r. ulegają z tym dniem anulowaniu, o ile nie zostaną do tego terminu dodatkowo potwierdzone przez zakład wytwór-

czy lub BZUT z adnotacją „zamówienie znajduje się w toku produkcji i nie ulega anulacji“.

2. Odbiorca może anulować zamówienie potwierdzone w myśl ust. 1 pod warunkiem pokrycia kosztów poniesionych przez zakład wytwórczy przy wykonywaniu tego zamówienia.

§ 9. Przepisy zarządzenia niniejszego nie naruszają przepisów o obowiązku zawierania umów planowych.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 25 lipca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

J. Tokarski

MINISTER PRZEMYSŁU DROBNEGO

A. Zebrowski

I RZEMIOSŁA

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 286 z dnia 12 lipca 1951 r.

Wykaz armatury przemysłowej sprzedawanej przez Składnicę Armatury Przemysłowej w Gliwicach wg katalogu Nr AI300 „Armatura Przemysłowa“.

Ln.	Przedmiot	Budowa	Figura
D z i a ł I			
1	Zasuwy żeliwne klinowe z gwintem trzpienia wewnątrz kadłuba	płaska, owalna, okrągła	4001 do 40
2	Zasuwy żeliwne klinowe z nasadą kozłową z kółkiem ręcznym wznoszącym się	płaska, owalna, okrągła	4004 — 4006
3	Zasuwy żeliwne klinowe z nasadą kozłową i kółkiem ręcznym niewznoszącym się	płaska, owalna, okrągła	4007 — 4009
4	Zasuwy żeliwne klinowe do centralnego ogrzewania	płaska	4010
5	Zasuwy żeliwne z równoległymi płytami z gwintem trzpienia wewnątrz kadłuba	płaska, owalna	4013 — 4014
6	Zasuwy żeliwne z równoległymi płytami z nasadą kozłową i kółkiem ręcznym niewznoszącym się	płaska, owalna	4015 — 4018
7	Zasuwy brązowe ze skośnymi płytami z gwintem trzpienia wewnątrz kadłuba	płaska	4019 — 4020
8	Zasuwy kanałowe	przełot okrągły — przełot kwadratowy	4021 — 4024
9	Obudowa do zasuw kołnierzowych i kielichowych	—	4025
10	Zasuwy żeliwne budowy specjalnej	—	4026 — 4028
11	Zasuwy żeliwne budowy specjalnej	—	4029 — 4030
12	Zasuwy żeliwne budowy specjalnej	—	4032 — 4033
13	Zasuwy stalowe klinowe z gwintem trzpienia wewnątrz kadłuba	płaska, owalna, okrągła	4042 — 4046
14	Zasuwy stalowe klinowe z nasadą kozłową i kółkiem ręcznym niewznoszącym się	płaska, owalna	4048 — 4049

Lp.	Przedmiot	Budowa	Figura	Lp.	Przedmiot	Budowa	Figura
15	Zasuwy stalowe z równoległymi płytami, z gwintem trzpienia wewnątrz kadłuba	plaska, owalna	4051 — 4052	37	Zawory zwrotne dla przewodów pionowych, żeliwne i stalowe	—	4295, 4297, 4298, 4301
16	Zasuwy stalowe z równoległymi płytami, z nasadą kozłową i kółkiem ręcznym niewznoszącym się	plaska, owalna	4054 — 4055	38	Zawory zwrotne klapowe dla przewodów pionowych lub poziomych, żeliwne i stalowe	—	4302 — 4309
17	Zasuwy stalowe pełno-przelotowe z równoległymi płytami z nasadą kozłową i kółkiem ręcznym niewznoszącym się	owalne, okrągłe	4056 — 4060	39	Zawory do centralnego ogrzewania przelotowe i kątowe	—	4310
18	Zasuwy brązowe i stalowe, spustowe do odszlamowania kotłów parowych	—	4063 — 4064	40	Zawory redukcyjne żeliwne i stalowe	—	4350 — 4359
19	Urządzenia do napędu zasuw	—	4072 — 4076 — 4096	41	Zawory bezpieczeństwa mufowe, brązowe, sprężynowe i ciężarkowe	—	4360 — 4364
Dział II				42	Zawory bezpieczeństwa pojedyncze żeliwne i stalowe, ciężarkowe normalno-skokowe	—	4365, 4368
20	Zawory z głowicą śrubunkową przelotowe i kątowe, żeliwne, mufowe i kołnierzowe	—	4201, 4203, 4205, 4207	43	Zawory bezpieczeństwa pojedyncze żeliwne i stalowe, ciężarkowe pełno-skokowe	—	4366, 4369
21	Zawory zaporowe, przelotowe i kątowe z nasadą kozłową, żeliwne	—	4215 — 4216	44	Zawory bezpieczeństwa podwójne żeliwne i stalowe, ciężarkowe pełno-skokowe	—	4371 — 4372
22	Zawory zaporowe, przelotowe z nasadą kozłową, stalowe	—	4217 — 4220	45	Zawory bezpieczeństwa z pokrywą zamkniętą przelotowe i kątowe, żeliwne i stalowe, sprężynowe	—	4374, 4375, 4377
23	Zawory zaporowe, kątowe z nasadą kozłową, stalowe	—	4221 — 4224	46	Zawory bezpieczeństwa z pokrywą zamkniętą żeliwne i stalowe, ciężarkowe kątowe	—	4376, 4378, 4379
24	Zawory skośne przelotowe i kątowe żeliwne i stalowe	—	4225 — 4230	47	Zawory bezpieczeństwa parowozowe sprężynowe	—	4380 — 4381
25	Zawory skośne, przelotowe i kątowe ze stali nierdzewnej, kwasoodpornej	—	4231 — 4234	48	Zawory do butli dla gazów technicznych	—	4401 — 4404
26	Zawory do gazu z zamknięciem talerzowym i kółkiem ręcznym wznoszącym się, żeliwne	—	4235 — 4238	49	Zawory specjalne	—	4408, 4410
27	Zawory hydrauliczne, brązowe i stalowe	—	4240 — 4241	50	Zawory specjalne zwrotne ze skośnym układem kłap, żeliwne	—	4411
28	Zawory manometryczne brązowe i stalowe	—	4242 — 4244	Dział III			
29	Zawory przelotowe tłoczkowe	—	4249 — 4256	51	Kurki spustowe i powietrzne brązowe	—	4501 — 4508
30	Zawory do amoniaku, przelotowe i kątowe	—	4257 — 4258	52	Kurki spustowe i probiercze kotłowe brązowe	—	4509 — 4520
31	Zawory do amoniaku regulacyjne przelotowe	—	4259	53	Kurki probiercze kotłowe gnybkowe i tłoczkowe, brązowe	—	4522
32	Zawory do amoniaku, regulacyjne, kątowe i manometryczne	—	4260 — 4263	54	Kurki manometryczne brązowe	—	4523, 4525
33	Zawory żeliwne z wykładziną ołowianą przelotowe, kątowe i skośne	—	4270 — 4272	55	Kurki kołnierzowe, mufowe i czopowe, brązowe i żeliwne	—	4526 — 4549
34	Zawory pływakowe przelotowe i kątowe żeliwne i stalowe	—	4273 — 4276	56	Kurki kołnierzowe i mufowe brązowe i żeliwne	—	4550 — 4561 4577 — 4582
35	Zawory zwrotne z głowicą śrubunkową przelotowe i kątowe, żeliwne, mufowe i kołnierzowe.	—	4277, 4279 4281, 4283	57	Kurki do cystern, trójdrogowe kołnierzowe i mufowe, brązowe i żeliwne	—	4583 — 4597
36	Zawory zwrotne przelotowe i kątowe żeliwne i stalowe	—	4287 — 4288 4291 — 4294	58	Kurki do cieczy gęstych, przelotowe z kadłubem ogrzewanym, żeliwne	—	4604
				59	Kurki do nawiercania rur dla połączeń domowych	—	4605 — 4608

Lp.	Przedmiot	Budowa	Figura
60	Kurki do amoniaku, żeliwne	—	4609
61	Kurki przelotowe dla kopalnianych przewodów powietrznych	—	4610 — 4611
62	Zawory samoczynne dla kopalnianych przewodów powietrznych	—	4612 — 4613
63	Osprzęt do kurków kopalnianych końcówki stożkowe do kurków powietrz., nakrętki dociskowe	—	4614 — 4617 4618
64	Ramki refleksyjne do wodowskazów	—	4701 — 4704
65	Wodowskazy do rurki szklanej	—	4705 — 4707
66	Wodowskazy dławicowe z ramką refleksyjną	—	4709
67	Wodowskazy zaworkowe z ramką refleksyjną	—	4710
68	Wodowskazy z ramką refleksyjną z kurkami uszczelnionymi wkładkami grafitowo - azbestowymi	—	4711 — 4712
69	Płynowskazy	—	4713 — 4716
70	Kolumny do wodowskazów	—	4717 — 4718
71	Zasilacze kotłowe	—	4751
72	Zasilacze kotłowe do zabudowy poziomej	—	4752
73	Zasilacze parowozowe I	—	4753
74	Zasilacze parowozowe II	—	4754
75	Przelewacze parowe do podnoszenia cieczy za pomocą strumienia pary, mufowe i kołnierzone	—	4755 — 4756
76	Ogrzewacze do cieczy	—	4757 — 4758
77	Strumienice parowe i powietrzne dla odpowietrzania	—	4761
78	Odwadniacze pływakowe z wodowskazem	—	4801
79	Odwadniacze pływakowe żeliwne i stalowe	—	4803, 4806 4809
80	Wodooddzielacze żeliwne	owalna, kuli- sta	4810 — 4813
81	Wzierniki żeliwne i stalowe	—	4814 — 4819
82	Osadniki	—	4820 — 4821
83	Hydranty poziome	—	4851, 4865 do 4869
84	„ nadziemne	—	4853, 4865, 4854, 4867, 4868, 4876
85	Skrzynki uliczne z pokrywą odejmowaną	—	4856 — 4857
86	Stojaki przeciwpożarowe do hydrantów	—	4860 — 4863
87	Zdroje czerpalne	—	4864
88	Nasady rurowe i siodłowe	—	4901 — 4903
89	Łączniki wyrównawcze (kompensatory)	—	4912 — 4915
90	Odpowietrzniki	—	4916
91	Gwizdawki i syreny parowe	—	4919 — 4921
92	Smarownice	—	4922 — 4930
93	Kosze ssące	—	4931 — 4933
94	Rurki syfonowe	—	4934 — 4935

208.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 276 z dnia 12 lipca 1951 r.

w sprawie kontroli gospodarki paliwami stałymi (węgla i koksu) w zakładach przemysłowych.

W celu przeprowadzania stałej kontroli oszczędnego spalania i właściwego składowania węgla i koksu we wszystkich zakładach przemysłowych w kraju zarządza się, co następuje:

§ 1. Centrala Zbytu Węgla (CZW) w Katowicach dokonywać będzie przez swych inspektorów kontroli zużycia węgla (sposobu spalania), norm zużycia stanu zapasów, sposobu zwałowania, bilansów cieplnych oraz całej gospodarki paliwem, we wszystkich zakładach i przedsiębiorstwach uspołecznionych zużywających węgiel i koks na cele przemysłowe.

§ 2. 1. Inspektorzy CZW przystępując do kontroli gospodarki węglowej, powinni okazać kierownictwu kontrolowanej jednostki legitymację służbową CZW oraz delegację służbową podpisaną przez dyrektora lub jego zastępcę.

2. Delegacja służbowa inspektora CZW powinna dokładnie wskazywać nazwę i siedzibę zakładu lub przedsiębiorstwa, do którego deleguje się inspektora oraz określać datę (termin) kontroli.

§ 3. Wszystkie jednostki kontrolowane przez inspektorów CZW są obowiązane udzielać inspektorom w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, udostępniać książki magazynowe i dokumenty niezbędne do wykrywania nieprawidłowości gospodarki węglowej oraz udzielać wszelkiej pomocy.

§ 4. 1. W toku kontroli inspektorzy CZW:

- 1) powinni ustalać wszystkie niedociągnięcia i niewłaściwości gospodarki paliwem oraz zwałowania, jeżeli stwierdzono marnotrawstwo spowodowane niewłaściwym zwałowaniem zapasów,
- 2) mogą w przypadkach wyraźnego marnotrawienia paliwa bezpośrednio stawiać pisemne wnioski zmierzające do uchylecia niewłaściwości gospodarki tym artykułem,
- 3) powinni niezależnie od wniosków postawionych doraźnie w toku kontroli sporządzać protokoły z przebiegu kontroli.

2. Wnioski inspektorów CZW, o których mowa w ust. 1 pkt 2), są dla jednostki kontrolowanej wiążące i podlegają wykonaniu w określonym przez inspektorów zakresie i terminie.

3. Protokoły, o którym mowa w ust. 1 pkt 3), sporządza się w 4 jednobrzmiących egzemplarzach, z których po jednym otrzymują:

- 1) kierownictwo jednostki kontrolowanej,
- 2) władza bezpośrednio nadrzędna jednostki kontrolowanej (np.: centralny zarząd, zjednoczenie itp.),
- 3) ministerstwo (Dep. Kontroli),
- 4) Centrala Zbytu Węgla.

4. Wnioski inspektorów CZW i protokoły kontroli podpisują: inspektor przeprowadzający kontrolę oraz kierownik jednostki kontrolowanej, który może wnieść swoje uwagi.

Odmowa niezwłocznego wykonania wniosku inspektora powinna być przez kierownika zakładu szczegółowo umotywowana przy podpisaniu wniosku lub protokołu.

§ 5. 1. Ministerstwa (Dep. Kontroli) po otrzymaniu protokołu kontroli obowiązane są do przeprowadzenia kontroli wykonania wniosków inspektorów w podległych im jednostkach.

2. W przypadkach niewykonania wniosków inspektora należy winnych zaniedbania pociągnąć do odpowiedzialności służbowej. W przypadkach rażącego niedbalstwa lub szkodnictwa gospodarczego Dep. Kontroli właściwego Ministerstwa powinien zaawiadomić władze powołane do ścigania przestępstw.

§ 6. Właściwi ministrowie wydadzą podległym jednostkom zarządzenia, które umożliwią inspektorom CZW badanie całokształtu gospodarki paliwem stałym.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

209.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 294 z dnia 12 lipca 1951 r.

w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy tkanin lnianych i jutowych, przędzy lnianej i pakulanej, nici, szpagatów, worków i sienników, konfekcji lnianej.

Na podstawie art. 36 pkt 1) ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ogólnych warunkach dostawy tkanin lnianych i jutowych, przędzy lnianej i pakulanej, nici, szpagatów, worków i sienników, konfekcji lnianej, stanowiących załącznik nr 17 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG nr 20, poz. 226), wprowadza się następującą zmianę:

W § 13 lit. d) wyraz: „bednarka“ zastępuje się wyrazami: „sznurem papierowym lub pakulany“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO w z. J. Grzymek

210.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 295 z dnia 12 lipca 1951 r.

w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy metali nieżelaznych w blokach, ich stopów oraz półfabrykatów z metali nieżelaznych i ich stopów.

Na podstawie art. 36 pkt 1) ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ogólnych warunkach dostaw metali nieżelaznych w blokach, ich stopów oraz półfabrykatów z metali nieżelaznych i ich stopów stanowiących załącznik nr 4 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG nr 20, poz. 226) wprowadza się następującą zmianę:

W § 3 ust. 1 wyrazy „14 dni“ zastępuje się wyrazami: „30 dni“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

J. Tokarski

211.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 280 z dnia 13 lipca 1951 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 1 marca 1951 r. w sprawie sezonowej premii za ciągłość i wydajność pracy pracowników, zatrudnionych przy pracach sezonowych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 61 z dnia 1 marca 1951 r. w sprawie sezonowej premii za ciągłość i wydajność pracy pracowników zatrudnionych przy pracach sezonowych (Biuletyn PKPG Nr 9, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 po wyrazach „włókien łykowych“ dodaje się wyrazy — „w przeróbstwie surowca tytoniowego, w przemyśle torfowym, w ośrodkach wypoczynkowych Funduszu Wczasów Pracowniczych oraz w czyszczalniach i suszarniach nasion“;

2) w § 4 ust. 2 po słowie „w leśnictwie“ dodaje się słowa:

„w przemyśle torfowym	11%	11%
w czyszczalniach i suszarniach nasion	11%	11%“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Fr. Błnowski

212.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 281 z dnia 16 lipca 1951 r.

w sprawie obowiązku opracowywania procesów technologicznych i przestrzegania dyscypliny technologicznej.

W celu uporządkowania i podniesienia poziomu stosowanych metod technologicznych i produkcyjnych a w szczególności przyswojenia osiągnięć nowej techniki, racjonalnego wykorzystania środków wytwarzania, oszczędnej gospodarki materiałami i energią, właściwej organizacji pracy, jak również w celu zapewnienia zgodności wytwarzanej produkcji z obowiązującymi Polskimi Normami lub innymi normami oraz warunkami technicznymi — zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa produkcyjne (zakłady pracy) opracują i stosować będą instrukcje technologiczne oraz ściśle przestrzegać ustalonych w tych instrukcjach przebiegów procesów technologicznych.

§ 2. 1. Przez instrukcję technologiczną, o której mowa w § 1, rozumie się szczegółowy opis wykonania operacji produkcyjnej lub cyklu operacji (np. obróbki cieplnej, przeróbki plastycznej, przebiegu procesów fizyko-chemicznych, wyrobu tkaniny z włókna itp.).

2. Instrukcja technologiczna powinna obejmować dla określonego wyrobu kolejne procesy technologiczne począwszy od materiału wyjściowego, aż do gotowego wyrobu lub półwyrobu; w instrukcji powinno być podane miejsce wykonania, urządzenia, aparaty itp., na jakich te procesy odbywają się, oraz przepisy produkcyjne wytyczające szczegółowo i jednoznacznie sposób postępowania przy danej operacji lub cyklu operacji.

§ 3. 1. Instrukcja technologiczna obowiązuje przy wszelkiej produkcji o charakterze seryjnym, masowym lub ciągłym.

2. Dla produkcji jednostkowej i małoseryjnej instrukcje technologiczne należy sporządzać dla wyrobów skomplikowanych i pracochłonnych jak również dla przemysłów i produkcji, gdzie niezależnie od metod i wielkości produkcji, dotrzymanie określonych warunków dla surowców, półfabrykatów i reżimów technologicznych w istotny sposób decyduje o jakości produkcji.

§ 4. Opracowywanie, zatwierdzanie i stosowanie instrukcji technologicznej powinno odbywać się wg następujących zasad:

- 1) instrukcja technologiczna powinna być zgodna z obowiązującymi normami właściwego zakresu oraz warunkami technicznymi;
- 2) instrukcja technologiczna oraz wszelka związana z nią dokumentacja nie może być przekazana do stosowania bez podpisów osób odpowiedzialnych za opracowanie poszczególnych części instrukcji (działy: technologiczny, konstrukcyjny, przygotowania produkcji) oraz bez podpisu naczelnego inżyniera zakładu polecającego wprowadzenie jej w życie;
- 3) wszelkie zmiany o charakterze stałym lub czasowym w obowiązującej instrukcji oraz związanej z nią dokumentacji technicznej, niezależnie od przyczyny, charakteru i ważności zmiany, mogą być wprowadzone tylko za pisemnym zezwoleniem naczelnego inżyniera zakładu; przy zmianach czasowych wymagane jest określenie czasu dopuszczalności zmiany oraz każdorazowe uzgodnienie z Działem Kontroli Technicznej;
- 4) w celu uzyskania zezwolenia naczelnego inżyniera na wprowadzenie zmian w instrukcji technologicznej, kierownik zainteresowanego wydziału przedstawia „Zgłoszenie konieczności zmiany” wg wzoru dostosowanego do rodzaju produkcji;
- 5) w przypadku, gdy proces technologiczny jest zastrzeżony w całości lub częściowo w umowie zawartej z zamawiającym, wówczas ewentualna zmiana instrukcji technologicznej, powodująca naruszenie zastrzeżonych w umowie warunków technologicznych, może być przeprowadzona jedynie za pisemną zgodą zamawiającego (zleceniodawcy zamówienia);
- 6) instrukcje technologiczne, dotyczące procesów technologicznych lub maszyn prototypowych, związanych z wykonywaniem nowej produkcji, do czasu całkowitego opanowania tej produkcji — podlegają zatwierdzeniu przez głównego technologa;
- 7) wprowadzanie pomysłów racjonalizatorskich, wynalazków lub materiałów zastępczych do procesów technologicznych, posiadających już zatwierdzone instrukcje technologiczne, może odbywać się jedynie zgodnie z pkt. 2) niniejszego paragrafu po ewentualnym uprzednim sprawdzeniu na prototypie lub próbnej produkcji;
- 8) instrukcja technologiczna i jej zmiana o charakterze stałym, opracowana w danym przedsiębiorstwie produkcyjnym, powinna być przekazana do zatwierdzenia do właściwego centralnego zarządu lub jednostki równorzędnej; po zatwierdzeniu zostaje ona wprowadzona w życie w danym przedsiębiorstwie produkcyjnym przez naczelnego inżyniera zakładu, zgodnie z pkt. 2) niniejszego paragrafu;
- 9) w przedsiębiorstwach produkcyjnych, nie posiadających możliwości samodzielnego opracowania instrukcji technologicznych dla swych procesów produkcyjnych, obowiązek ich opracowywania ciąży na jednostce

nadrzędnej — centralnym zarządzie, zjednoczeniu lub ekspozyturze;

- 10) centralne zarządy lub inne jednostki równorzędne są odpowiedzialne za ewidencję i koordynację opracowania instrukcji technologicznych w podległych im przedsiębiorstwach produkcyjnych w zakresie danej branży;
- 11) centralne zarządy lub równorzędne jednostki nadrzędne przedsiębiorstw produkcyjnych mają obowiązek nadsyłania co kwartał do Departamentu Techniki odpowiedniego ministerstwa zestawienia zatwierdzonych instrukcji technologicznych do wiadomości i ewentualnego wykorzystania przez ministerstwo w innych podległych centralnych zarządach;
- 12) za wprowadzenie w życie zatwierdzonych (pkt 8) przez jednostkę nadrzędną instrukcji technologicznych i przestrzeganie wynikającej z nich dyscypliny technologicznej w przedsiębiorstwach produkcyjnych, centralnych zarządach i jednostkach równorzędnych odpowiedzialni są dyrektor i naczelny inżynier.

§ 5. 1. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia wykonawcze, dostosowane do potrzeb danego resortu, realizujące niniejsze zarządzenie; w zarządzeniach tych powinien być podany tryb postępowania przy opracowywaniu instrukcji technologicznych, zakres ich stosowania, sposób ewidencjonowania i koordynowania, jak również wzory druków odnoszących się do zgłaszania konieczności zmian i udzielania na nie zezwoleń oraz tryb wprowadzenia instrukcji technologicznych w przedsiębiorstwach produkcyjnych.

2. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, właściwe ministerstwa nadesłały do Departamentu Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do dnia 1 października 1951 r.

§ 6. Dokumentacja technologiczna w szerokim zakresie powinna być oparta na Polskich Normach i na normach wewnętrznych. W związku z powyższym na ministerstwa branżowe i na Polski Komitet Normalizacyjny nakłada się obowiązek opracowania norm wg pilności potrzeb przemysłu, co umożliwi podniesienie poziomu procesów technologicznych i jakości produkcji.

§ 7. Nieprzestrzeganie dyscypliny technologicznej, tj. przepisów i reżimów ustalonych instrukcją technologiczną jest przekroczeniem obowiązujących przepisów, za które dyrektorzy przedsiębiorstw produkcyjnych i jednostek nadrzędnych obowiązani są pociągać winnych tego przekroczenia do odpowiedzialności.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

213.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 284 z dnia 16 lipca 1951 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania i norm pracy w państwowych biurach projektów.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 195 z dnia 25 maja 1951 r. w sprawie zasad wynagradzania i norm pracy w państwowych biurach projektów (Biuletyn PKPG nr 18, poz. 164) dodaje się w § 4, ustęp 4 o brzmieniu:

„4. Ministrowie sprawujący nadzór nad państwowymi biurami projektów uprawnieni są w przypadkach specjalnie uzasadnionych do zaszerzowania projektów architektonicznych do kategorii o jedną grupę wyższej od podanych w katalogu NPA/BP nr 1-5“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 16 lipca 1951 r.
**PZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
 PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. Fr. Błinowski

214.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
 PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
 GOSPODARCZEGO**

Nr 283 z dnia 17 lipca 1951 r.

w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych, hurtowych i składowych na 1951 rok.

§ 1. W uzupełnieniu zarządzeń Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 330 z dnia 5 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 300), nr 347 z dnia 22 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 1, poz. 5), nr 354 i 355 z dnia 30 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 2, poz. 13 i 14) oraz nr 145 z dnia 25 kwietnia 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 13, poz. 135) ustala się dodatkowe rabaty (marże) detaliczne, hurtowe i składowe na rok 1951 w wysokości określonej w załącznikach do niniejszego zarządzenia (wykaz rabatów detalicznych nr 4 i wykaz rabatów hurtowych i składowych nr 4).

§ 2. Postanowienia zawarte w § 2 i 3 powołanych wyżej zarządzeń nr 330 z dnia 5 grudnia 1950 r. i 347 z dnia 22 grudnia 1950 r. odnoszą się odpowiednio również do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Wprowadza się następujące zmiany w wykazach rabatów (marż) na 1951 rok stanowiących załączniki do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 145 z dnia 25 kwietnia 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 13, poz. 133):

- 1) w wykazie rabatów (marż) detalicznych nr 3 na 1951 r. termin obowiązywania marż (rabatów) wymienionych pod 1. p. 5, 6, 8 i 9 części I wykazu przedłuża się do dnia 31 lipca 1951 r.;
- 2) w wykazie rabatów (marż) hurtowych i składowych nr 3 na 1951 rok termin obowiązywania rabatów (marż) wymienionych pod 1. p. 4, 6 i 8 części I oraz 1 p. 1 części II wykazu przedłuża się do dnia 31 lipca 1951 r.

§ 4. Ustalone w załącznikach do niniejszego zarządzenia rabaty (marże) obowiązują od 1 lipca 1951 roku z wyjątkiem przypadków określonych w załączonych wykazach.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
 PLANOWANIA GOSPODARCZEGO** w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 283 z dnia 17 lipca 1951 r.

**WYKAZ Nr 4
 rabatów (marż) detalicznych na 1951 r.**

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość marży (rabatu) w %	Uwagi
1	2	3	4	5
I. Artykuły przemysłowe.				
1	Płyty gramofonowe	Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego	20	

*) w % ceny detalicznej.

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość marży (rabatu) w %	Uwagi
1	2	3	4	5
2	Wyroby ludowe i artystyczne (Dla pozostałych artykułów rozprowadzanych przez Centralę obowiązują rabaty (marże) ustalone dla właściwych central handl. przemysłu kluczowego).	Centrala Handlowa Przemysłu Ludowego i Artystycznego	14	**)
3	Druki	Centrala Wydawnicza Druków	20	**)
4	Artykuły produkowane przez Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych i Państwowe Zakłady Pomocy Szkolnych rozprowadzone przez Centralę.	Centrala Zaopatrzenia Szkół	12	
5	Łożyska toczne	Centrala Handlowa Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“	6	
6	Podnośniki mech. warszt. i samochodowe oraz akcesoria i typowe narzędzia samochodowe		6	***)
7	Części do traktorów drogowych		12	***)

***) obowiązuje od 1 sierpnia 1951 r.

**) obowiązuje od 1 czerwca 1951 r.

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 283 z dnia 17 lipca 1951 r.

WYKAZ Nr 4

rabatów (marż) hurtowych i składowych na rok 1951

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu) hurtowej	Podstawa obliczenia marży (rabatu)
1	2	3	4	5
I. Artykuły przemysłowe.				
1	Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych	Maszyny biurowe	2,5%	cena hurtowa *)
2	Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego	Wyroby ludowe i artystyczne (Dla pozostałych artykułów rozprowadzanych przez Centralę obowiązują rabaty (marże) ustalone dla właściwych Central handlowych przemysłu kluczowego)	6%	cena detaliczna *)

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu) hurtowej	Podstawa obliczenia marży (rabatu)
1	2	3	4	5
3	Centrala Handlowa Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“	Łożyska toczne	5%	cena hurtowa
		Podnośniki mech. warszt. i samochodowe, traktory drogowe oraz akcesoria i typowe narzędzia samochodowe	3%	cena hurtowa **)
		Części do traktorów drogowych	10%	cena hurtowa **)
4	Centralne Biuro Obrotu Maszynami	Maszyny importowane	5,8%	cena zbytu (marz.)
5	Biuro Zbytu Urządzeń Technicznych	Armatura przemysłowa	6%	cena hurtowa **)
6	Centrala Zaopatrzenia Weterynaryjno - Zootechniczna (Centrowet)	Sprzęt i narzędzia medyczne	6%	
		Artykuły farmaceutyczne	9%	
		Wata i opatrunki	15%	cena hurtowa
		Biopreparaty weterynaryjne produkcji PIW	12%	

II. Artykuły rolne i spożywcze.

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu)		Podstawa obliczenia marży (rabatu)
			składowej	hurtowej	
1	2	3	4	5	6
1	Centrala Spożywcza	Wina gronowe zagraniczne	25%	6%	cena detal. *)

*) obowiązuje od 1 sierpnia 1951 r.

***) obowiązuje od 1 czerwca 1951 r.

215.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 289 z dnia 25 lipca 1951 r.

w sprawie trybu opracowania planu prac naukowo-badawczych na rok 1952.

W celu ścisłego powiązania prac Instytutów Naukowo-Badawczych z potrzebami gospodarki narodowej oraz włączenia planu prac naukowo-badawczych do Narodowego Planu Gospodarczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa (zakłady produkcyjne) podległe Ministerstwom: Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli oraz Leśnictwa sporządzą, przy opracowaniu projektów planu rozwoju technicznego, zestawienie potrzebnych prac badawczych, oparte na ramowych zadaniach Planu 6-letniego oraz wytycznych do Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952.

2. W zestawieniach należy wykazać odrębnie:

- 1) prace, które będą wykonane we własnym zakresie przedsiębiorstw (zakładów),
- 2) prace, których wykonanie powinno być przekazane placówkom naukowo-badawczym zgodnie z ich zakresem działania.

3. Tematy prac wykazane w zestawieniach powinny być ściśle sprecyzowane i powinny zawierać techniczno-ekonomiczne uzasadnienie potrzeby ich wykonania oraz spodziewany efekt ekonomiczny.

4. Przedsiębiorstwa (zakłady), o których mowa w ust. 1, przekażą zestawienia potrzebnych prac badawczych w terminie do dnia 15 sierpnia 1951 r. w dwóch egzemplarzach do właściwego centralnego zarządu.

§ 2. 1. Centralne zarządy po otrzymaniu przekazanych im przez podległe przedsiębiorstwa (zakłady) zestawień, o których mowa w § 1 ust. 2:

- 1) dokonają analizy zestawień z punktu widzenia potrzeb i kierunku rozwoju danej gałęzi przemysłu oraz z punktu widzenia koordynacji prac naukowo-badawczych wykonywanych przez wszystkie jednostki podległe,
- 2) opracują, w ramach projektu planu technicznego rozwoju, projekt planu prac naukowo-badawczych zgodnie z ramowymi zadaniami Planu 6-letniego, wytycznymi dla danej gałęzi przemysłu na rok 1952 oraz w oparciu o uzgodnione z przedsiębiorstwami (zakładami) zestawienia, o których mowa w § 1 ust. 2.

2. W projekcie planu prac naukowo-badawczych centralnego zarządu należy wykazać odrębnie prace:

- 1) które będą wykonane przez zakładowe placówki badawcze i laboratoryjne,
- 2) które będą wykonane przez placówki naukowo-badawcze bezpośrednio podległe właściwemu centralnemu zarządowi,
- 3) których wykonanie powinno być przekazane innym placówkom naukowo-badawczym zgodnie z ich zakresem działania.

3. Centralne zarządy przekażą w terminie do dnia 15 września 1951 r.:

- 1) całość projektu planu prac naukowo-badawczych, o których mowa w ust. 2, podpisanego przez dyrektora i kierownika działu planowania, w dwóch egzemplarzach — do Departamentu Techniki właściwego ministerstwa,
- 2) zatwierdzony projekt planu, w części dotyczącej prac, o których mowa w ust. 2 pkt 1) — do właściwych przedsiębiorstw (zakładów) w celu umieszczenia go w planie rozwoju technicznego przedsiębiorstwa (zakładu) na rok 1952,
- 3) projekt planu części dotyczącej prac, o których mowa w ust. 2 pkt 2) — do podległych placówek naukowo-badawczych, jako wytyczne do opracowania planu prac naukowo-badawczych placówek na rok 1952.
4. Centralne zarządy zapewnią pracom naukowo-badawczym wykonywanym przez zakładowe placówki badawcze

i laboratoryjne merytoryczną opiekę ze strony placówek naukowo-badawczych.

5. Placówki naukowo-badawcze podległe właściwemu centralnemu zarządowi zapoznają się z projektem prac naukowo-badawczych wymienionych w ust. 3 pkt 2) przed przystąpieniem do opracowania własnego planu pracy.

§ 3. 1. Na podstawie wytycznych otrzymanych od centralnych zarządów oraz wniosków własnych, wynikających ze znajomości potrzeb przemysłu, placówki naukowo-badawcze podległe właściwemu centralnemu zarządowi opracują plan pracy na rok 1952.

2. Plan pracy powinien zawierać:

- 1) część opisową, obejmującą ogólne kierunki rozwoju placówki,
- 2) wykaz prac z techniczno-ekonomicznym uzasadnieniem potrzeby ich wykonania oraz określeniem terminu zakończenia etapów i całości,
- 3) plan zatrudnienia,
- 4) plan finansowy,
- 5) plan inwestycyjny,
- 6) plan zaopatrzenia,
- 7) wnioski co do miejsca i terminu wykonania potrzebnej aparatury naukowo-badawczej (całości lub części) oraz miejsca i terminu wykonania prototypów.

3. W opracowaniu planu powinny wziąć udział Rady Naukowe (komitety naukowe) placówek naukowo-badawczych na specjalnych konferencjach z udziałem zleceniodawców i ewentualnych innych użytkowników prac. Centralne zarządy oraz departamenty właściwych ministerstw zapewnią udział w konferencjach swoich przedstawicieli.

4. Placówki naukowo-badawcze prześlą w terminie do dnia 15 października 1951 r. plan prac zaakceptowany przez Radę Naukową (komitet naukowy) i podpisany przez dyrektora i szefa działu (kierownika sekcji) planowania do właściwych centralnych zarządów.

§ 4. 1. Właściwe centralne zarządy dokonają analizy otrzymanych planów prac podległych placówek naukowo-badawczych z punktu widzenia potrzeb i zgodności z kierunkiem technicznego rozwoju danej gałęzi przemysłu oraz zapewnią placówkom środki na koszty rzeczowe i osobowe związane z wykonaniem planu.

2. Właściwe centralne zarządy prześlą w terminie do dnia 1 listopada 1951 r. plany prac podległych placówek naukowo-badawczych wraz z wnioskami wynikłymi z analizy do Departamentów Techniki właściwych ministerstw.

3. Departamenty Techniki właściwych ministerstw dokonają analizy i oceny planów z punktu widzenia potrzeb, celowości i koordynacji planów naukowo-badawczych i prześlą te projekty wraz z własnymi wnioskami i wnioskami centralnych zarządów w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. do Departamentu Techniki PKPG.

4. Departament Techniki PKPG w porozumieniu z departamentami branżowymi PKPG dokona oceny i analizy planu z punktu widzenia zgodności z potrzebami gospodarki narodowej i prześle w terminie do dnia 1 grudnia 1951 r. wnioski wynikające z oceny analizy do Departamentu Techniki właściwego ministerstwa.

5. Departamenty Techniki właściwych ministerstw przedstawiają plany prac placówek naukowo-badawczych, uwzględniając wnioski Departamentu Techniki PKPG oraz wnioski własne i centralnych zarządów właściwemu ministrowi w terminie do dnia 15 grudnia 1951 r. do zatwierdzenia.

Właściwi ministrowie dokonają zatwierdzenia planów w trybie przez siebie określonym.

6. Placówki naukowo-badawcze dokonają zmian w planie pracy w myśl dyrektyw właściwego ministra i prześlą w terminie do 31 grudnia 1951 r. ostatecznie opracowane plany w dwóch egzemplarzach do Departamentu Techniki PKPG z zachowaniem drogi służbowej.

§ 5. 1. W związku z opracowaniem planu prac placówek naukowo-badawczych podległych bezpośrednio właściwemu ministrowi, Departamenty Techniki właściwych ministerstw prześlą w terminie do dnia 30 września 1951 r. placówkom naukowo-badawczym podległym bezpośrednio właściwemu ministrowi, zadania wynikające z kierunku rozwoju resortu, oparte o ramowe wytyczne Planu 6-letniego i wytyczne do Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952 dla danego ministerstwa oraz w oparciu o projekt planu prac badawczych centralnego zarządu, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 1).

2. Na podstawie zadań otrzymanych z Departamentu Techniki właściwego ministerstwa oraz własnych wniosków placówki naukowo-badawcze podległe bezpośrednio właściwemu ministrowi opracują plan prac na rok 1952.

3. W opracowaniu planu powinny wziąć udział Rady Naukowe placówek naukowo-badawczych w sposób przewidziany w § 3 ust. 3.

4. Plan powinien zawierać części określone w § 3 ust. 2.

5. Plan prac placówki naukowo-badawczej, zaakceptowany przez Radę Naukową należy przesłać w terminie do dnia 31 października 1951 r. do Departamentu Techniki właściwego ministerstwa.

6. Właściwe ministerstwa zabezpieczą środki na koszty rzeczowe i osobowe związane z wykonaniem planu podległych placówek.

§ 6. 1. Departamenty Techniki właściwych ministerstw w porozumieniu z Departamentami Planowania i Departamentami Produkcji dokonają analizy i oceny planu placówek podległych bezpośrednio właściwym ministrom z punktu widzenia zgodności z planem rozwojowym resortu i prześlą je w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. wraz z oceną i wnioskami do Departamentu Techniki PKPG w dwóch egzemplarzach.

2. Departament Techniki PKPG w porozumieniu z Departamentami Branżowymi PKPG dokona analizy i oceny planów z punktu widzenia zgodności z potrzebami gospodarki narodowej i prześle wnioski wynikające z analizy w terminie do dnia 10 grudnia 1951 r. do Departamentu Techniki właściwych ministerstw.

3. Departamenty Techniki właściwych ministerstw przedstawiają plany prac placówek naukowo-badawczych podległych bezpośrednio właściwemu ministrowi, uwzględniając wnioski Departamentu Techniki PKPG oraz wnioski własne, właściwemu ministrowi w terminie do dnia 20 grudnia 1951 r. do zatwierdzenia. Właściwi ministrowie dokonają zatwierdzenia planów w trybie przez siebie określonym.

4. Placówki naukowo-badawcze dokonają zmian w planie pracy w myśl dyrektyw właściwego ministra i prześlą w terminie do dnia 15 stycznia 1952 r. ostatecznie opracowane plany w dwóch egzemplarzach do Departamentu Techniki PKPG z zachowaniem drogi służbowej.

§ 7. 1. Departamenty Techniki właściwych resortów wydział w toku analizy projektu planu prac naukowo-badawczych centralnych zarządów, o których mowa w § 2 ust. 3, prace, które ze względu na ich charakter nie mogą być rozwiązane w placówkach naukowo-badawczych podległych właściwemu ministrowi.

2. Departamenty Techniki właściwych ministerstw sporządzą w oparciu o prace omówione w ust. 1 zestawienie prac, których wykonanie powinno być przekazane placówkom naukowo-badawczym, działającym w ramach innego ministerstwa.

3. Zestawienia, o których mowa w ust. 2, usystematyzowane resortowo należy przekazać wraz ze szczegółowym uzasadnieniem potrzeby wykonania prac w terminie do dnia 15 października 1951 r. do Departamentu Techniki PKPG.

4. Departament Techniki PKPG w porozumieniu z departamentami techniki właściwych ministerstw określi miejsce wykonania tych prac, przy czym ustalenie to powinno nastąpić w takim trybie, aby zapewnić umieszczenie zleconych prac przez inne resorty w planie właściwej placówki naukowo-badawczej.

§ 8. 1. Odpowiedzialność za wykonanie planu ponosi dyrektor placówki naukowo-badawczej.

2. Wszelkie zmiany w planie prac placówek naukowo-badawczych wymagają zgody właściwego ministra.

3. Centralne zarządy oraz Departamenty Techniki właściwych ministerstw zorganizują stałą kontrolę wykonania planu prac placówek naukowo-badawczych.

4. Wszystkie placówki naukowo-badawcze są obowiązane do składania sprawozdań swej działalności.

5. Po zakończeniu każdej pracy placówki naukowo-badawczej przedstawiają jednostkom nadrzędnym wnioski o udzielenie wykorzystania wyników prac.

§ 9. 1. Departamenty Techniki właściwych ministerstw w uzgodnieniu z Departamentem Techniki PKPG wytypują prace naukowo-badawcze o podstawowym znaczeniu dla rozwoju danej gałęzi produkcji i przejmą nad nimi bezpośrednio kontrolę wykonania i kontrolę wykorzystania wyników.

2. Departament Techniki PKPG w porozumieniu z Departamentami Techniki właściwych ministerstw wytypuje w trakcie analizy planów prac naukowo-badawczych, prace o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, w celu zorganizowania bezpośredniej kontroli wykonania i kontroli wykorzystania wyników.

§ 10. 1. Tryb opracowania planu prac naukowo-badawczych na rok 1952 w ministerstwach nie wymienionych w § 1 ust. 1, ustala właściwy ministrowie.

2. Zatwierdzone plany placówek naukowo-badawczych ministerstw, o których mowa w ust. 1, należy przesłać w dwóch egzemplarzach do Departamentu Techniki PKPG w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

216.

OKÓLNIK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 8 z dnia 13 lipca 1951 r.

w sprawie stosowania niektórych przepisów ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów szkół zawodowych oraz szkół wyższych i zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 4 maja 1951 r. w sprawie wykonania tej ustawy.

W celu ujednoczenia akcji planowego zatrudniania absolwentów zgodnie z ustawą z dnia 7 marca 1951 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106) — zwaną dalej w skróceniu „ustawą“ i zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 maja 1951 r. Nr 159 (Monitor Polski

Nr A—44, poz. 577) w sprawie wykonania tej ustawy — zwanego dalej w skróceniu „zarządzeniem“ ustala się następujące wytyczne:

I.

1. Resorty, mające zatrudnić absolwentów w podległych im zakładach pracy na mocy ustawy, powinny rozważyć, przed skierowaniem absolwenta do określonego zakładu pracy, czy istnieje możliwość zapewnienia absolwentowi warunków przewidzianych ustawą i zarządzeniem tak, aby absolwent mógł podjąć pracę w terminie oznaczonym w nakazie pracy.

2. Należy to mieć na uwadze przy opracowaniu planu etatów oraz przy wewnętrznych przesunięciach personalnych.

II.

1. Absolwentowi, który stawiał się do pracy w terminie oznaczonym w nakazie pracy zgodnie ze skierowaniem i nie został przez zakład pracy zatrudniony, zakład ten obowiązany jest wypłacić za okres od dnia oznaczonego w nakazie jako dzień podjęcia pracy do dnia rozpoczęcia pracy w tymże lub w nowym miejscu pracy wskazanym przez resort:

- 1) wynagrodzenie w wysokości określonej w skierowaniu,
- 2) koszty podróży i zakwaterowania — o ile zakład pracy nie dostarczył absolwentowi zakwaterowania — poniesione przez absolwenta, a powstałe w związku z jego zatrudnieniem zgodnie z nakazem pracy.

2. W przypadku udowodnienia, że szkody i straty, które poniósł absolwent niezatrudniony w terminie powstały na skutek niedbalstwa kierownika zakładu pracy, całkowitą odpowiedzialność ponosi kierownik zakładu pracy.

3. W przypadku niezatrudnienia absolwenta z winy resortu, odpowiedzialność, przewidziana w ust. 1 i 2 ciąży na dyrektorze departamentu kadr (biura personalnego).

III.

1. Do umów zawieranych z absolwentami, skierowanymi do pracy na mocy ustawy nie mają zastosowania postanowienia prawa pracy dotyczącego okresu próbnego.

2. W przypadku konieczności rozwiązania stosunku pracy, opartego na nakazie pracy, kierownik zakładu pracy obowiązany jest przesłać do departamentu kadr ministerstwa, któremu zakład pracy podlega, należycie umotywowany wniosek. Departament Kadr powinien skierować absolwenta do innego podległego zakładu pracy, a wyjątkowo, gdy kwalifikacje absolwenta nie mogą być w tym resorcie należycie wykorzystane — przekazać sprawę do resortu, który wydał nakaz pracy — w celu przydzielenia absolwenta do innego resortu.

IV.

1. Zakład pracy obowiązany jest zapewnić absolwentowi przydział mieszkania z takim obliczeniem, aby mógł rozpocząć pracę w oznaczonym w nakazie pracy terminie.

2. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli przydzielenie mieszkania absolwentowi w terminie podjęcia pracy jest niemożliwe — zakład pracy obowiązany jest dostarczyć absolwentowi tymczasowego pomieszczenia na okres nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy, w którym to terminie absolwent powinien uzyskać przydział mieszkania zgodnie z przepisem art. 15 ustawy wg obowiązujących w poszczególnych miejscowościach norm zagęszczenia.

V.

1. Delegaci ministrów do Komisji Przydziału Pracy dla Absolwentów (§ 4 ust. 2 pkt 2) lit. a) zarządzenia) powinni zgłaszać się w oznaczonych terminach na posiedzenia Komisji. Niestawienie się na Komisję traktowane będzie jako rezygnacja z przydziału absolwentów. Przesłanie do Komisji wykazów miejsc pracy zamiast delegata nie może mieć miejsca i nie będzie brane pod uwagę przy dokonywaniu przydziałów.

2. Delegaci ministrów (ust. 1) powinni posiadać dane dotyczące zakładów pracy, w których absolwenci mają być zatrudnieni (rodzaj zakładu pracy, jego wyposażenie techniczne, warunki pracy, możliwości awansu).

3. Delegaci ministrów (ust. 1) powinni być należycie zaznajomieni z przepisami dotyczącymi planowego zatrudnienia absolwentów.

VI.

Kierownik zakładu pracy powinien udostępnić absolwentom zapoznanie się z całokształtem powierzonych im prac — wprowadzić ich do prac organizacyjnych zakładu pracy (rada zakładowa), umożliwić włączenie się do ruchu współzawodnictwa i racjonalizatorstwa.

VII.

Departamenty kadr wszystkich ministerstw pouczą kierowników komórek personalnych w podległych zakładach pracy o zakazie przyjmowania absolwentów podlegających ustawie — bez właściwego skierowania, zatrzymywania zatrudnionych u nich dotychczas absolwentów, a przydzielonych do innych zakładów pracy, oraz o obowiązku zatrudniania przydzielonych absolwentów i o sankcjach przewidzianych za naruszenie postanowień ustawy.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Blinowski

217.

**INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 6 z dnia 17 lipca 1951 r.

w sprawie trybu postępowania przy wykorzystywaniu kwot przeznaczonych na współzawodnictwo, nagrody indywidualne oraz wynagrodzenia za prace zlecone i udział w komisjach w przedsiębiorstwach nie objętych działaniem ustawy o Funduszu Zakładowym.

Na podstawie § 6 ust. 2 uchwały Nr 207 Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie finansowania wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zlecone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego (Monitor Polski Nr A—25, poz. 320) po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych ustala się następujący tryb postępowania przy wykorzystywaniu kwot przeznaczonych na współzawodnictwo, nagrody indywidualne i wynagrodzenia za prace zlecone oraz udział w pracach komisji.

§ 1. 1. Kwotami przeznaczonymi na współzawodnictwo w zakładzie pracy (§ 3 ust. 1 pkt. 1) uchwały, dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) po uzgodnieniu z radą zakładową w ramach limitu w wysokości 0,4% planowego funduszu płac.

2. Z kwot, o których mowa w ustępie poprzednim, na nagrody dla wyróżnionych we współzawodnictwie pracy może być wydatkowane:

- 1) 50% — jeżeli we współzawodnictwie brało udział nie więcej, niż 30% pracowników z ogółu zatrudnionych,
- 2) 75% — jeżeli we współzawodnictwie brało udział od 30% do 60% pracowników,
- 3) 100% — jeżeli we współzawodnictwie brało udział ponad 60% pracowników.

3. Kwoty nie wykorzystane na nagrody mogą być wydatkowane na propagandę i organizację współzawodnictwa.

4. Wnioski o przyznanie nagród dla pracowników wyróżnionych we współzawodnictwie pracy przedstawia raz na kwartał rada zakładowa na podstawie comiesięcznego podsumowania wyników przez poszczególne ogniwa związkowe (grupy — rady oddziałowe).

5. Wysokość nagród powinna zamykać się w granicach 100 — 300 zł na wyróżnionego. W wyjątkowych przypadkach wysokość nagród dla szczególnie wyróżnionych we współzawodnictwie pracy może być wyższa niż 300 zł; suma tych wyższych nagród nie może jednak przekroczyć 20% kwot przeznaczonych na współzawodnictwo pracy w danym kwartale.

6. W wyróżnionym zespole nagrody przyznaje się w zasadzie dla poszczególnych jego członków z uwzględnieniem wkładu ich pracy w osiągnięte wyniki współzawodniczącego zespołu.

7. Wręczenie nagród w zakładzie powinno odbywać się zasadniczo raz na kwartał w sposób uroczysty, niezwłocznie po ustaleniu i ogłoszeniu osiągniętych wyników we współzawodnictwie pracy. Wraz z nagrodami pieniężnymi pracownikom powinny być wręczone, podpisane przez dyrektora i radę zakładową dyplomy i listy pochwalne.

§ 2. 1. Kwotami przeznaczonymi na nagrody indywidualne (§ 1 ust. 1 pkt 2) uchwały) dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa w ramach limitu 0,3 planowego funduszu płac.

2. Nagrody indywidualne mogą być przyznawane pracownikom za konkretne zadania i osiągnięcia przekraczające ten zakres ich obowiązków służbowych, który w danych warunkach należy uznać za przeciętnie wymagalny od danego pracownika lub gdy zadania te zostały wykonane w szczególnie trudnych warunkach.

3. Zgodnie z zasadą ustaloną w ustępie poprzednim nagrody mogą być przyznawane pracownikom w szczególności za:

- 1) prace przyczyniające się do podniesienia wydajności pracy, jakości produkcji lub obniżenia kosztów własnych,
- 2) prace wpływające na usprawnienie działalności przedsiębiorstwa (zakładu),
- 3) prace przyczyniające się do przedterminowego wykonania planu,
- 4) osiągnięcia w zakresie poprawy warunków bezpieczeństwa pracy,
- 5) wprowadzenie i skrócenie okresów przyswojenia nowych metod produkcji,
- 6) osiągnięcia w zakresie racjonalnej organizacji systemu oszczędnościowego,
- 7) inne prace, które dyrektor uzna za godne nagrodzenia.

4. Wysokość i ilość nagród indywidualnych w ramach kwot przeznaczonych na ten cel ustala dyrektor przedsiębiorstwa. Wysokość jednorazowej nagrody nie może jednak przekroczyć 150% podstawowego miesięcznego wynagrodzenia pobieranego przez nagrodzonego pracownika. Kierownicy podległych komórek (jednostek) mogą przedstawić dyrektorowi odpowiednio uzasadnione wnioski o przyznanie nagród dla pracowników tych komórek. Wniosek o przyznanie nagród indywidualnych dla pracowników zakładu może również przedstawić dyrektorowi rada zakładowa.

§ 3. 1. Kwotami, przeznaczonymi na wynagrodzenie pracowników obcych i własnych za prace zlecone i udział w pracach komisji powołanych i płatnych zgodnie z obowiązującymi przepisami dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu), w ramach limitu w wysokości 0,1% planowego funduszu płac (§ 3 ust. 1 pkt 3) uchwały).

2. Podstawą do wypłaty wynagrodzenia za pracę zleconą powinno być pisemne zlecenie jej wykonania, udzielone przez dyrektora przedsiębiorstwa pracownikowi własnemu lub umowa o wykonanie pracy zawarte między przedsiębiorstwem a pracownikiem obcym, przy czym:

- 1) pracownikom własnym za odrębnym wynagrodzeniem mogą być zlecone tylko takie prace, które nie należą do normalnych obowiązków pracowników w przedsiębiorstwie (zakładzie) lub gdy pracownicy danego działu (wydziału) nie posiadają dostatecznych kwalifikacji do wykonania danej pracy i istnieje konieczność wykonania tej pracy przez innego pracownika poza jego normalnymi obowiązkami i czasem pracy w przedsiębiorstwie (zakładzie);
- 2) pracownikom obcym prace mogą być zlecane — o ile dane prace nie mogą być wykonane przez pracowników w przedsiębiorstwie (zakładzie) i jednostka nadrzędna wyrazi zgodę na jej wykonanie ze względu na brak możliwości lub niecelowość przekazania jej opracowania pracownikom z innego podległego przedsiębiorstwa;
- 3) wysokość wynagrodzenia za pracę zleconą powinna być ustalona na podstawie ogólnie obowiązujących norm dla poszczególnych rodzajów prac lub w przypadku ich braku na podstawie ilości godzin potrzebnych do jej wykonania;

4) praca zlecona nie może być wykonywana w godzinach służbowych.

3. Zlecenie lub umowa, o których mowa w ustępie 2, powinny między innymi dokładnie określić pracę, która ma być wykonana, termin jej wykonania, wysokość i sposób obliczenia wynagrodzenia oraz termin i warunki zapłaty. Ponadto pisemne zlecenie udzielone pracownikowi własnemu powinno zawierać stwierdzenie, że odpowiada warunkom określonym w ustępie 2 pkt 1).

4. Przedmiotem umów o prace zleczone w rozumieniu niniejszej instrukcji mogą być w szczególności:

- 1) prace analityczne, opiniodawcze, naukowo-badawcze, projekty i opracowania techniczne z dziedziny: usprawnień technicznych, administracyjnych i organizacyjnych, ulepszeń metod pracy i metod produkcji, modernizacji zakładów i zastosowania nowych maszyn, urządzeń i sprzętu, usunięcia wąskich przekrojów produkcji;
- 2) tłumaczenia z języków obcych na polski (łącznie z potrzebnymi rysunkami), o ile dotyczą one dziedzin wymienionych w pkt. 1) i mają zasadnicze znaczenie dla technicznego i gospodarczego podniesienia zakładów i usprawnienia działalności jednostek organizacyjnych;
- 3) porady i współpraca specjalistów i fachowców obcych dla opracowania pewnych problemów technicznych, gospodarczych i administracyjnych, które nie mogą być rozwiązane z braku specjalistów własnych w ramach działalności jednostek organizacyjnych — o ile nie podlegają wynagrodzeniu z innych tytułów.

Ponadto przedmiotem umów o prace zleczone mogą być wszelkiego rodzaju ekspertyzy z wyjątkiem ekspertyz, na które przewidziane są specjalne fundusze, np. inwestycyjne, racjonalizacji itp.

5. Wynagrodzenie za udział w pracach Komisji może być wypłacone tylko w przypadkach wymienionych w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 263 z dnia 4 lipca 1951 r. w sprawie powoływania Komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych (Mon. Pol. Nr A—61, poz. 816).

§ 4. Dyrektor przedsiębiorstwa wielozakładowego może w całości lub częściowo przekazać swoje uprawnienia w zakresie dysponowania kwotami, o których mowa w niniejszej instrukcji, poszczególnym kierownikom podległych mu zakładów działających na zasadach wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 5. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 20 lipca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Biłnowski

218.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT TECHNIKI**

z dnia 16 lipca 1951 r.

(Znak TE5A—00—125).

w sprawie odpraw kierowników komórek wynalazczości i przewodniczących komisji wynalazczości.

1. Zmiany organizacyjne w ruchu wynalazczości pracowniczej spowodowane wejściem w życie dekretu o wynalazczości pracowniczej, zarządzeń wykonawczych do tego dekretu, stwarzają nowe warunki pracy komórek wynalaz-

czości, a przede wszystkim wymagają wzmoczonej kontroli i instruowania jednostek podległych.

2. W celu zapewnienia skutecznych form kierowania ruchem wynalazczości pracowniczej, a szczególnie dla uniknięcia niejasności i wypaczeń, jakie mogą powstać w terenie w związku z realizacją nowych zarządzeń i nowej struktury organizacyjnej, Departament Techniki PKPG wprowadza comiesięczne odprawy naczelników wydziałów wynalazczości ministerstw gospodarczych, które odbywać się będą w Dep. Techniki PKPG. Ustala się termin powyższych odpraw na 25 każdego miesiąca. Porządek dziennych odpraw podawany będzie każdorazowo osobnym zawiadomieniem. Odprawy powyższe poświęcone będą analizie form pracy poszczególnych resortów, omówieniu nowych wytycznych i zarządzeń oraz uogólnieniu doświadczeń w pracy komórek wynalazczości poszczególnych resortów.

3. Ponadto Departament Techniki PKPG zaleca zorganizowanie na szczeblu ministerstw miesięcznych odpraw kierowników komórek wynalazczości w centralnych zarządach lub równorzędnych jednostkach organizacyjnych podległych ministerstwu oraz na szczeblu centralnych zarządów miesięcznych odpraw kierowników komórek wynalazczości w zakładach pracy podległych centralnym zarządom.

Tematem powyższych odpraw powinno być przeniesienie wytycznych i wniosków odprawy wyższego szczebla lub inne zagadnienia wynikiem z bieżącej pracy danej jednostki organizacyjnej.

Dla powiązania akcji odpraw w jedną tematycznie całość ustala się następujące ich terminy:

- 1) odprawa na szczeblu ministerstwa 1 — 10 każdego miesiąca;
- 2) odprawa na szczeblu CZP 10 — 20 każdego miesiąca.

Protokoły z odpraw w ministerstwie należy przysyłać do PKPG (Dep. Techniki) natychmiast po ich sporządzeniu.

4. W celu zapewnienia właściwej pracy komisji wynalazczości, zaleca się wprowadzenie kwartalnych odpraw przewodniczących Centralnej Komisji Wynalazczości na szczeblu ministerstwa i przewodniczących zakładowych komisji wynalazczości na szczeblu CZP.

Zadaniem powyższych odpraw będzie analiza pracy poszczególnych komisji wynalazczości oraz przekazywanie wytycznych co do ich pracy. Tematem pierwszych odpraw przewodniczących komisji powinny stać się sprawy związane z likwidacją zaległości i przyśpieszeniem tempa załatwiania wniosków racjonalizatorskich.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

inż. I. Bursztyn

SPROSTOWANIE:

Prostuje się niniejszym następujące błędy:

- 1) w numerze 13 Biuletynu PKPG:
  - a) w tytule zarządzenia pod poz. 128 podano błędnie nr zarządzenia: „149“, podczas gdy powinno być: „148“;
  - b) w załączniku do zarządzenia nr 143 (poz. 130) na str. 157 po § 3 pkt 2 lit. b) opuszczono oznaczenie: „§ 4“;
- 2) w numerze 15 Biuletynu PKPG w piśmie okólnym Dep. Techniki z dnia 16 maja 1951 r. (poz. 152) w ust. 2 zamiast „wiadomości“ powinno być „własności“.
- 3) w numerze 19 Biuletynu PKPG w § 1 pkt. 6) zarządzenia nr 233 (poz. 185) zdanie ostatnie § 226 oznaczone jako pkt 3) powinno mieć oznaczenie: ust. 2.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, PP, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr

Zamówiono dnia 28.VII.1951 r., podpisano do druku dn. 16.VIII.1951 r., druk ukończono 21.VIII.1951 r.

Nakład 14.700 egz., papier druk sat. kl. VII/A1/60 gr.

Zam. 98. Druk. „Prasa Demokratyczna“, Warszawa, ul. Śniadeckich 16.

2-B-38136

POLSKIE WYDAWNICTWA GOSPODARCZE

„POLGOS”

WARSZAWA

Poleca następujące książki z działu bibliograficznego „FINANSE”

- AFANASJEW A. A. prof., tłum. Kałużny J. — Zasady sporządzania bilansu. Zł. 7.50.
- MATYRIEW W. M. i SITNIN W. K. — System finansowy i kredytowy ZSRR. Zł. 7.50.
- MATYRIEW W. M., — tłum. Krzyżanowska P. i Komarnicki J. — Planowanie kredytowe i kasowe. Zł. 20.20.
- BŁANK C. J. i FALKOWICZ L. A., tłum. Gruchała St. — Organizacja gospodarki finansowej przedsiębiorstwa handlowego. Zł. 4.80.
- DIACZKOW M. i KIPARYSOW W., tłum. zbiorowe. — Rachunkowość inwestycyjna. Zł. 33.—.
- ETCZIN G. A., tłum. Ziemacki J. — Walka o zwiększenie częstotliwości obrotu środków. Zł. 6.60.
- FIEDOSIEJEW K. A. — Plan techniczno-finansowy przedsiębiorstwa przemysłowego. (Przekład i opracowanie: Główny Instytut Pracy). Zł. 4.50.
- GALINI L. S., tłum. Snitko-Pleczek A. — Dochody stacji maszynowo-tractorowych. Zł. 9.60.
- KASIMOWSKI E., tłum. Sławiński T. — System oszczędzania. Metoda socjalistycznego gospodarowania. Zł. 3.90.
- KAZARIN F. W., tłum. Januszewska J. — Finansowanie i kredytowanie Powiatowego Związku Spożywczego. Zł. 18.75.
- KOPNIAJEW W. P., tłum. Kossakowski M. S. — Jak usprawnić wykorzystanie środków obrotowych. Zł. 6.—.
- KORNIŁOW N., tłum. Łukawer E. — Rozrachunek gospodarczy i system oszczędności w gospodarce radzieckiej. Zł. 1.90.
- LACHOWSKI G. — Likwidacja dowodów rachunkowych w przedsiębiorstwie. Zł. 2.70.
- MICHAŁOWSKI T. L. i SZAŁOWSKI S. — Obrót bezgotówkowy. Zł. 9.60.
- NIEDIELIN S. J. — tłum. Sukiennicki H. dr — Organizacja finansów w sowchozie. Zł. 9.—.
- PANIN A. W. i CHMIELEW N. N., tłum. Marek B. — Finanse, rachunkowość i sprawozdawczość w kołchozach. Zł. 7.20.
- PRACA ZBIOROWA pod redakcją Kmiotka A. — Ujednolicone druki rachunkowe i finansowe. Cz. A. — Opisy i cz. B. — Wzory. Zł. 10.50.
- ROWIŃSKI N. N. prof. dr nauk ekon., tłum. Lubowicki J., prof. — Budżet państwowy ZSRR. Zł. 36.—.
- SOWA K. — Elementy techniki księgowości przebitkowej. Zł. 6.40.
- SZUBARTOWSKI Z. dr i WIŚNIEWSKI M. mgr — Zbiór obliczeń podatku dochodowego i składek na SFO uczestników Funduszu A. Zł. 4.80.
- USOSKIN M. M., tłum. Kroh Wł. — Kredyt krótkoterminowy w gospodarce narodowej ZSRR. Zł. 6.—.

Powyższe książki są do nabycia we wszystkich księgarniach „Domu Książki”